

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 3541/92 НА СЪВЕТА

от 7 декември 1992 година

за забрана за удовлетворяване на претенциите на Ирак във връзка с договори и сделки, чието изпълнение е било засегнато от Резолюция 661 (1990 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и от свързани с нея резолюции

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като има предвид, че съгласно Регламенти (ЕИО) № 2340/90ⁱ и (ЕИО) № 3155/90ⁱⁱ Европейската общност е предприела мерки, които възпрепятстват търговския обмен между Общността и Ирак;

като има предвид, че Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации прие Резолюция 687 (1991 г.) от 3 април 1991 г., която разглежда в параграф 29 исканията, представени от Ирак, що се отнася до договорите и сделките, чието изпълнение е било засегнато от взетите мерки от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации съгласно Резолюция 661 (1990 г.) и свързаните с нея резолюции;

като има предвид, че Общността и нейните държави-членки, обединени в рамките на политическото сътрудничество, се договориха, че Ирак трябва изцяло да спазва разпоредбите на параграф 29 от Резолюция 687 (1991 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и приеа становището, че при всяко решение за облекчаване или за премахване на мерките, приети срещу Ирак, съгласно параграф 21 от Резолюция 687 на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, ще е необходимо да се държи сметка за всяко неспазване от страна на Ирак на параграф 29 от упоменатата резолюция;

като има предвид, че вследствие на ембаргото срещу Ирак икономическите оператори в Общността и в третите страни са изложени на риск от искове от иракска страна;

като има предвид, че е необходимо да се окаже постоянна защита на икономическите оператори срещу този род искове и да се попречи на Ирак да получи обезщетения за отрицателните последици от ембаргото;

като има предвид, че Общността и нейните държави-членки, обединени в рамките на политическото сътрудничество, се договориха да прибегнат до общностен инструмент, за да се гарантира еднаквото прилагане в Общността на параграф 29 от Резолюция 687 (1991 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации;

като има предвид, че подобно еднакво прилагане е от основно значение за постигането на целите на Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално за избягване нарушаването на конкуренцията;

като има предвид, че за приемането на настоящия регламент Договорът не предвижда други правомощия за действие, освен тези по член 235;

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламентⁱⁱⁱ,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За целите на настоящия регламент:

1. „Договор или сделка“ означава всяка сделка, независимо от формата и независимо от закона, който се прилага за нея, която съдържа един или повече договори или сродни задължения, изготвени между едни и същи или различни страни; за тази цел, терминът „договор“ включва всички финансови гаранции или насрещни гаранции и всеки кредит, правно обвързани или не, както и всяка разпоредба, която се отнася за тях, която изхожда от такава сделка или е свързана с нея;

2. „Искане“ означава всяко искане, по съдебен ред или не, предявено преди или след датата на влизане в сила на настоящия регламент и свързано с изпълнението на договор или на сделка, и по-специално:

а) Искане за изпълнение на задължения, произтичащи или свързани с даден договор или сделка;

б) Искане за удължаване на срока или плащане на финансова гаранция или насрещна гаранция или на обезщетение под каквато и да е форма;

в) Искане за компенсация във връзка с договор или сделка;

г) Насрещен иск;

д) Искане за признаването или изпълнението, включително чрез екзекватура, на решение, арбитражно решение или на равностойно решение, независимо от мястото, където са били произнесени;

3. „Мерки, взети съгласно Резолюция 661 (1990 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързаните с нея резолюции“ означава мерките на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации или мерките, въведени от Европейските общности или от всяка друга държава, страна или международна организация в съответствие с, в приложение на, или във връзка с прилагането на съответните решения на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, или всяко действие, включително всяко военно действие, разрешено от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, по отношение нахлуването и окупацията на Кувейт от страна на Ирак;

4. „Физическо или юридическо лице в Ирак“ означава:

а) Иракската държава или всеки иракски орган на публична власт;

- б) Всяко физическо лице, което се намира или пребивава в Ирак;
- в) Всяко юридическо лице, чието седалище или управление се намира в Ирак;
- г) Всяко юридическо лице, пряко или непряко контролирано от едно или повече от упоменатите по-горе лица.

Без да се нарушава член 2, изпълнението на договор или сделка се разглежда като засегнато от мерките, взети съгласно Резолюция 661 (1990 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции, когато наличието или съдържанието на иска произтича пряко или непряко от тези мерки.

Член 2

1. Забранено е да се удовлетворява или да се приемат стъпки за удовлетворяване на искане, предявено от:

- а) Всяко физическо или юридическо лице в Ирак или действащо чрез посредничеството на физическо или юридическо лице в Ирак;
- б) Всяко физическо или юридическо лице, действащо пряко или непряко за сметка или в полза на едно или повече физически или юридически лица в Ирак;
- в) Всяко физическо или юридическо лице, което е бенефициер на цесия на права или което предявява искане чрез едно или повече физически или юридически лица в Ирак;
- г) Всяко друго лице, визирано в параграф 29 от Резолюция 687 (1991 г.) На Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации;
- д) Всяко физическо или юридическо лице, което предявява искане, произтичащо от или във връзка с изпълнението на финансова гаранция или насрещна гаранция в полза на едно или повече по цитираните по-горе физически или юридически лица, произтичащо от или във връзка с договор или сделка, чието изпълнение е било засегнато, пряко или непряко, изцяло или частично, от мерките, взети съгласно Резолюция 661 (1990 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции.

2. Тази забрана се прилага на територията на Общността, както и по отношение на гражданите на държавите-членки и на всяко юридическо лице регистрирано или учредено съгласно законодателството на дадена държава-членка.

Член 3

Без да се нарушават мерките, взети съгласно Резолюция 661 (1990 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързаните с нея резолюции, член 2 не се прилага:

- а) За искания относно договори или сделки, с изключение на всички финансови гаранции или насрещни гаранции или обезщетения, по отношение на които физическите или юридическите лица, визирани в член 2, докажат пред юрисдикция

на дадена държава-членка, че искането е било прието от страните преди вземането на мерките съгласно Резолюция 661 (1990 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции и че тези мерки не са имали въздействие върху наличието или съдържанието на искането;

б) За исканията за плащане по застрахователен договор отнасящ се за събитие, възникнало преди приемането на мерките, визирани в член 2, или по застрахователен договор в държава-членка, където такава застраховка е задължителна;

в) За исканията за плащане на парични суми, внесени по сметка, чието плащане е било блокирано по силата на мерките, визирани в член 2, при условие че плащането не се отнася за суми, внесени като гаранции за договори, упоменати в упоменатия член;

г) За исканията във връзка с трудови договори, подчинени на законодателството на дадена държава-членка;

д) За исканията за заплащането за стоки, за които лицата, упоменати в член 2, докажат пред юрисдикция на дадена държава членка, че са били изнесени преди приемането на мерките, взети съгласно Резолюция 661 (1990) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции, и че тези мерки не са имали въздействие върху наличието или съдържанието на искането;

е) За исканията за суми, за които лицата, упоменати в член 2 докажат пред юрисдикция на дадена държава-членка, че се дължат по силата на заем, направен преди приемането на мерките, взети съгласно Резолюция 661 (1990 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции, и че тези мерки не са имали въздействие върху наличието или съдържанието на искането,

при условие че искането не включва сума, под формата на лихва, обезщетение или други подобни, която да компенсира факта, че като последица от тези мерки изпълнението не е осъществено съгласно договореното в съответния договор или сделка.

Член 4

При всякаква процедура по изпълнение на искане, тежестта на доказване, че удовлетворяването на иска не е забранено от член 2 се пада на лицето, търсещо изпълнение на искането.

Член 5

Всяка държава-членка определя санкциите, които се прилагат в случай на нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент.

Член 6

Настоящият регламент влиза в сила в деня на неговото публикуване в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 7 декември 1992 година.

За Съвета:

Председател

D. HURD

ⁱ ОВ L 213, 9.8.1990 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1194/91 (ОВ L 115, 8.5.1991 г., стр. 37).

ⁱⁱ ОВ L 304, 1.11.1990 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1194/91 (ОВ L 115, 8.5.1991 г., стр. 37).

ⁱⁱⁱ Становище от 19 ноември 1992 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).